

இனிமையான குழந்தைகளே - தந்தையின் வலதுகை (ரைட் ஹேண்டு) ஆக வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நேர்மையானவர் (ரைட்டியஸ்) ஆகுங்கள். சதா சிரேஷ்ட செயல்களை செய்யுங்கள்.

கேள்வி: எந்த ஒரு சம்ஸ்காரம் சேவையில் மிகுந்த தடையை ஏற்படுத்துகிறது?

பதில்: பாவ-சபாவத்தின் காரணம் தங்களுக்குள் ஏற்படும் கருத்து வேற்றுமையின் சம்ஸ்காரங்கள் சேவையில் மிகுந்த தடை ஏற்படுத்துகின்றன. இரண்டு கருத்துக்களால் மிகுந்த தீமை ஏற்படுகிறது. கோபத்தின் பூதம் எப்பேர்ப்பட்டது என்றால் பகவானைக் கூட எதிர்ப்பதில் தாமதிக்கமாட்டார்கள். எனவே பாபா கூறுகிறார், இனிமையான குழந்தைகளே! அம்மாதிரி ஏதாவதொரு சம்ஸ்காரம் இருந்தால் அதை நீக்கி விடுங்கள்.

பாடல்: பாக்கியத்தை எழுப்பி வந்துள்ளேன்

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான ஆன்மீகக் குழந்தைகள் பாட்டு கேட்டீர்கள், ஆன்மீக குழந்தைகள் அதாவது சுபரீம் ஆத்மாவான சிவபாபாவின் குழந்தைகளாகிய ஆத்மாக்கள் சரீரத்தின் கர்ம இந்திரியங்கள் மூலமாக பாட்டு கேட்டார்கள். இப்பொழுதோ குழந்தைகள் ஆத்ம அபிமானி ஆக வேண்டும். நிறைய உழைப்பும் உள்ளது, அடிக்கடி தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். இது ரகசியமான உழைப்பு ஆகும். தந்தையும் மறைவாக உள்ளார், எனவே உழைப்பு கூட ரகசியமானதாகவே செய்விக்கிறார். சுயம் தந்தையே வந்து கூறுகிறார், குழந்தைகளே! என்னை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் கல்பத்தின் 5 ஆயிரம் வருடங்கள் முன்பு போலவே மீண்டும் சதோபிரதானமாக ஆவீர்கள், நாமே தான் சதோபிரதானமாக இருந்தோம், பின் நாமே தான் இப்பொழுது தமோபிரதானம் ஆகி உள்ளோம் என்பதை குழந்தைகள் புரிந்துள்ளார்கள். அவசியம் சதோபிரதானமாக ஆக வேண்டும். இழந்திருக்கும் பாக்கியத்தை மீண்டும் அடைவதற்கான புருஷார்த்தம் செய்விப்பவர் ஒரே ஒரு சர்வ சக்திவான் தந்தை ஆவார் என்று பாட்டில் கூட கூறுகிறார்கள். ஏனெனில் அனைவரையும் பாவனமாக ஆக்குகிறார் அல்லவா? தந்தை குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார், ஹே, ஆன்மீக குழந்தைகளே! இப்பொழுது பாக்கியத்தை அமைக்க வந்துள்ளீர்கள். மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் பாக்கியத்தை ஏற்படுத்த செல்கிறார்கள் அல்லவா? அதுவோ சிறிய குழந்தைகளாக இருப்பார்கள், நீங்கள் சிறியவர்கள் அல்ல, நீங்களோ பெரியவர்கள், வயதானவர்கள் ஆவீர்கள். பாக்கியத்தை அமைத்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆம் ஒரு சில முதியவர்களும் இருக்கிறார்கள், முதுமையை விட இளமையில் படிப்பது நன்றாக இருக்கும். இளைஞர்களின் புத்தி நன்றாக இருக்கும். இதுவோ அனைவருக்கும் மிகவும் சுலபமானது. உங்களது உடலோ பெரியது ஆகும் அல்லவா? இது குழந்தை. அந்த அளவு புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் உறுப்புக்கள் சிறியதாக உள்ளன. புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி, துக்கம், சுகம் இந்த விஷயங்களை நீங்கள் தான் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆத்மாவோ பிந்து ஆகும். சரீரம் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஆத்மாவோ ஒரே மாதிரிதான் இருக்கும். ஒரு பொழுதும் தேய்வதோ வளருவதோ கிடையாது.

அந்த ஆத்மாவின் புத்திக்காக தந்தை கஸ்தூரி போன்ற பரிசு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஏனெனில் இப்பொழுதோ புத்தி முற்றிலுமே தமோபிரதானமாக ஆகி விட்டுள்ளது. ஆக இப்பொழுது தூய்மையும் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த படங்கள் உங்களுக்குப் புரிய வைப்பதற்கு மிகவுமே பயன்படும். பக்தி மார்க்கத்தில் தேவதைகளுக்கு முன்னால் சென்று தலை வணங்குகிறார்கள், பூஜை செய்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு நீங்கள் கூட குருட்டு நம்பிக்கையுடன் சென்று கொண்டிருந்தீர்கள். சிவனின் கோயிலுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தீர்கள். இவர் சிவபாபா ஆவார் என்பது உங்களுக்கு தெரிந்திருந்ததா என்ன? பாபாவிடமிருந்து அவசியம் ஆஸ்தி கிடைத்துள்ளது. அதனால் தான் அவருக்கு மகிமை பாடப்படுகிறது, யாராவது நல்ல காரியம் செய்து விட்டுச் செல்கிறார்கள் என்றால் அவர்களின் மகிமை பாடப்படுகிறது. சிவபாபாவினுடைய தபால் தலை (ஸ்டாம்ப்) அமைக்க வேண்டும். சிவபாபா கீதை உபதேசம் அளிப்பவர்.. .. இந்த தபால் தலை சுலபமாக அமைக்க முடியும். அந்த தந்தை அனைவருக்கும் சுகம் அளிக்க கூடியவர் ஆவார். தந்தை கூறுகிறார் -- நான் உங்களை சுகதாமத்திற்கு எஜமானனாக ஆக்கக் கூடியவன் ஆவேன். வயதான தாய்மார்கள் கூட நாம் சரீரமில்லாத (விசித்திரமான) சிவபாபாவிடம் வந்துள்ளோம் என்பதை புரிந்திருக்கக் கூடும். அவர் இந்த சித்திரத்திற்குள் (சரீரத்தில்) பிரவேசம் செய்துள்ளார். நிராகாராக இருப்பவருக்குத்தான் விசித்திர (சரீரமற்றவர்) என்று கூறப்படுகிறது. நாம் சிவபாபாவிடம் செல்கிறோம் என்பது புத்தியில் இருக்கிறது. அவர் தாற்காலிகமாக இந்த சித்திரத்தை (சரீரத்தை) தாரணை செய்துள்ளார். பதீதர்களை பாவனமாக ஆக்கி முக்தி, ஜீவன் முக்தி தருகிறார். அதாவது சாந்திதாமம் சுகதாமத்தில் வசிப்பவர்களாக ஆக்குகிறார், மனிதர்கள் சாந்திக்காகத்தான் முயற்சி

செய்கிறார்கள். பகவானை அடைந்தால் சாந்தி கிடைக்கும். சுகத்திற்காக புருஷார்த்தம் செய்வதில்லை. தந்தையிடம் வீட்டிற்குச் சென்று விட வேண்டும். பகவானை அடைய வேண்டும் அவ்வளவே! இச்சமயத்தில் எல்லோருமே முக்தியின் விருப்பம் கொள்பவர்களாக உள்ளார்கள். ஜீவன் முக்தி பெறுபவர்கள் பிராமணர்களாகிய நீங்கள் மட்டுமே ஆவீர்கள். மற்றபடி எல்லோரும் முக்தியின் விருப்பம் கொள்பவர்கள் ஆவார்கள். ஜீவன் முக்திக்கான வழியைக் கூறுபவர்கள் வேறு யாருமே இல்லை. சந்நியாசிகள் ஆகியோரிடம் சென்று அமைதி வேண்டுகிறார்கள். மன அமைதி எப்படி கிடைக்கும் என்று கூறுவார்கள். யாரெல்லாம் வழி கூறுபவர்களோ, அவர்கள் முக்தியில் செல்பவர்களே ஆவார்கள். மோட்சம் என்பது என்ன என்பது கூட புத்தியில் வருவதில்லை. துன்பப்பட்டுக் கொண்டு கூறுகிறார்கள் - முக்தியில் சென்றால் நன்றாக இருக்கும் என்று. உண்மையில் முக்தி தாமம் என்பது ஆத்மாக்கள் இருக்கும் இடம் ஆகும். இத்தனை சென்டர்களில் குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். நாம் புதிய உலகத்திற்கான ராஜ்ய பாக்கியத்தை எடுக்கிறோம் என்பதை எல்லோரும் அறிந்துள்ளார்கள். பாபா நமக்கு புது உலகத்தின் ராஜ்யத்தை அளிக்கிறார். எங்கு கொடுப்பார்? புதிய உலகில் கொடுப்பாரா இல்லை பழைய உலகத்தில் கொடுப்பாரா? தந்தை கூறுகிறார், நான் சங்கமத்தில் வருகிறேன். நான் சத்யுகத்திலும் வருவதில்லை, கலியுகத்திலும் வருவதில்லை. இரண்டிற்கும் இடையில் வருகிறேன். தந்தையோ அனைவருக்கும் சத்தி அளிப்பார் அல்லவா? தூர்க்கதியில் ஒன்றும் விட்டு விட்டு செல்ல மாட்டார் அல்லவா? சத்தியும் தூர்க்கதியும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது. இந்த பழைய உலகம் விநாசம் ஆகப்போகிறது என்பதை குழந்தைகள் அறிவார்கள். எனவே இவற்றின் மீது அன்பு வைக்கக் கூடாது. உண்மையில் இப்பொழுது நாம் சங்கமயுகத்தில் இருக்கிறோம் என்று புத்தி கூறுகிறது. இந்த உலகம் மாறப்போகிறது. இப்பொழுது தந்தை வந்து விட்டுள்ளார். தந்தை கூறுகிறார் -- நான் கல்ப கல்பமாக சங்கமத்தில் வருகிறேன். உங்களை துக்கத்திலிருந்து விடுவித்து ஹரியின் வாசலுக்கு (ஹரித்துவார்) அழைத்து செல்கிறேன். இது ஞானத்தின் விஷயங்கள் ஆகும். ஹரிதுவார் என்று கிருஷ்ணரின் வாசல் அல்லது கிருஷ்ணபுரிக்கு கூறப்படுகிறது. சரி அதற்கு பின்னால் பிறகு லட்சுமணரின் ஊஞ்சல் சேர்த்து விட்டுள்ளார்கள். முதலில் ஹரிதுவார் வரும். சத்யுகத்திற்கு ஹரி-துவார் என்று கூறப்படுகிறது. பிறகு ராமர் லட்சுமணர் ஆகியோரைக் காண்பிக்கிறார்கள். அந்த விஷயங்கள் எதுவும் கிடையாது. அதெல்லாம் உருவாக்கப்பட்ட விஷயங்கள் ஆகும். ராமருக்கு எத்தனை சகோதரர்கள் கொடுத்து விட்டுள்ளார்கள். 4 சகோதரர்களோ இருப்பது இல்லை. 4-8 சகோதரர்களோ இங்கு இருப்பார்கள். ஒரு புறம் இருப்பது ஈஸ்வரிய குழந்தைகள் மறு பக்கம் இருப்பது அசுர குழந்தைகள்.

இப்பொழுது சிவபாபா பிரம்மா சரீரத்தில் வந்துள்ளார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். சிவன் தந்தை ஆவார். பிரம்மா தாதா ஆவார் பிரஜாபிதா ஆவார். ஆத்மாக்களின் தந்தையாகிய அவரோ அனாதி ஆவார். இச்சமயத்தில் பிராமணர்களை படைக்கிறார். அப்படி இன்றி சிவபாபா சாலிகிராமங்களை படைக்கிறார் என்பதல்ல. சாலிகிராமமோ (ஆத்மா) அவினாஷியாக இருக்கவே இருக்கிறது. தந்தை வந்து பவித்திரமாக ஆக்குகிறார் அவ்வளவே! ஆத்மா பவித்திரமாக ஆகாதவரையும் சரீரம் எப்படி பவித்திரமாக ஆக முடியும். ஆத்மாக்களாகிய நாம் பவித்திரமாக இருக்கும் பொழுது சதோபிரதானமாக இருந்தோம். இப்பொழுது அபவித்திரமாக தமோபிரதானமாக உள்ளோம். மீண்டும் சதோபிரதானமாக எப்படி ஆவது? இதுவே எளிதாக புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். நீங்கள் இச்சமயத்தில் ஆத்மாவில் துரு ஏறியுள்ளதால் பதீதமாக தமோபிரதானமாக ஆகி விட்டுள்ளீர்கள். இப்பொழுது மீண்டும் சதோபிரதானமாக ஆக வேண்டும். கணக்கு வழக்கு தீர்த்து விட்டு எல்லோரும் சாந்திதாமம் அல்லது சுகதாமத்தில் வருவார்கள். ஆத்மாக்கள் எப்படி வருகிறார்கள் என்பதைக் கூட கிறித்துவர்கள் நிராகாரி விருட்சம் அமைத்து அதில் பல்புகளை பொருத்தி கொண்டாடுகிறார்கள். இவை எல்லாம் தர்மங்களின் தனி தனி கிளைகள் ஆகும் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். அங்கிருந்து முதன் முதலில் ஆத்மாக்கள் எப்படி கீழே இறங்குகிறார்கள் என்பது பற்றிய ஞானம் உங்களுக்கு கிடைத்துவிட்டுள்ளது. நாமாகிய ஆத்மாக்களின் வீடு சாந்தி தாமம் ஆகும். இப்பொழுது இருப்பது சங்கமம். அங்கிருந்து எல்லா ஆத்மாக்களும் வந்து விடுவார்கள். பின் எல்லோரும் செல்வார்கள். பிரளயமோ ஆகப் போவது இல்லை. நாம் பாபாவிடம் பாக்கியத்தை அமைப்பதற்காக, மீண்டும் சுய ராஜ்யம் பெறுவதற்காக வந்துள்ளோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். இது ஒன்றும் வெறுமனே கூறும் அளவிற்கு மட்டும் அல்ல. நினைவின் மூலமாகவே ஆஸ்தி கிடைக்கும். தேகத்துடன் சேர்த்து தேகத்தின் நண்பர்கள் உறவினர்கள் ஆகியோர் யாரெல்லாம் உள்ளார்களோ, அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். சித்திரம் மற்றும் வி-சித்திரம் என்று உள்ளது அல்லவா? எது கண்களுக்கு தென்படுவதில்லையோ அது வி-சித்திரம் என்று கூறப்படுகிறது. இது மிகவும் துல்லியமான விஷயங்கள் ஆகும். ஆத்மா எவ்வளவு சிறியதாக உள்ளது. அது அடிக்கடி பாகத்தை நடிக்க வேண்டி உள்ளது. வேறு யாருடைய

புத்தியிலும் இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்கள் கிடையாது. முதன் முதலில் நாம் ஆத்மா ஆவோம் என்பதை புத்தியிலிருந்த வேண்டும். அவர் நமது தந்தை ஆவார். அவரைத்தான் பதீதபாவனர், ஹே பகவான்! என்று கூறி நினைவு செய்கிறார்கள். வேறு எந்த இடத்திற்கும் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே நினைவு கூட ஒருவரை மட்டுமே செய்ய வேண்டும் அல்லவா? பகவானை நினைவு செய்கிறார்கள் என்றால் அவசியம் அவரிடமிருந்து ஏதாவது கிடைக்க வேண்டியது இருக்கும் தானே. பின் வாசல் வாசலாகச் சென்று ஏன் அடி வாங்குகிறீர்கள்! பகவானோ பரந்தாமத்திலிருந்து வர வேண்டி இருக்கும் அல்லவா? நாமோ போக முடியாது ஏனெனில் பதீதமாக உள்ளோம். பதீதமானவர்கள் அங்கு செல்ல முடியாது. இப்பொழுது நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தின் பாகம் எப்படி அதிசயமாக உள்ளது என்று. ஒரு பகவானைத்தான் 'ஹே ஈசுவரனே, ஹே பரமபிதா, ஓ காட்ஃபாதர்' என்று நினைவு செய்கிறார்கள். அவர் ஒரே ஒருவர் என்று இருக்கும் பொழுது மற்ற பக்கம் சென்று ஏன் அடி வாங்குகிறீர்கள்? அவர் ஒரே ஒருவர் மேலே இருக்கிறார். ஆனால் இவை எல்லாமே நாடகத்தில் பொருந்தி உள்ளது. நாடகப்படி எல்லையற்ற அறியாமையுடன் பக்தி செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் பின் எல்லையில்லாத அறிவாளி ஆகிறீர்கள். ஸ்ரீமத்படி நடப்பவர்களே அறிவாளி ஆகிறார்கள். அவர்கள் பின் மறைந்து இருக்க முடியாது. அவர்கள் எப்பொழுதும் உயர்ந்த செயல்களையே செய்வார்கள். நான் "துக்க ஹர்த்தா சுககர்த்தா" (துக்கத்தை நீக்கி சுகம் அளிப்பவன்) ஆவேன் என்று தந்தை கூறுகிறார், எனவே குழந்தைகள் கூட எவ்வளவு இனிமையானவர்களாக ஆக வேண்டும். தந்தைக்கு வலது கரமாக ஆக வேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட குழந்தைகளே தந்தைக்கு பிரியமானவர்களாக ஆகிறார்கள். வலது கரம் உள்ளது அல்லவா? இடது கையால் அவ்வளவு வேலை செய்ய முடியாது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஏனெனில் வலது கை (ரைட்) நேர்மையான (ரைட்டியஸ்) காரியங்கள் செய்யும். எனவே இந்த வலது கரத்தைத் தான் சுபமான காரியங்களில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள். பூஜை எப்பொழுதும் வலது கரத்தால் செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நேர்மையானவர் ஆகுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். தந்தை கிடைத்துள்ளார் எனவே குஷி இருக்க வேண்டும்.

என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள் அப்பொழுது (அந்த மதி சோகதி) கடைசியில் புத்தி எவ்வாறோ அவ்வாறே கதி (எதிர்கால நிலை) ஆகும் என்று தந்தை கூறுகிறார். வழி மற்றும் கதி அதாவது கதியை அடைவதற்கான வழி ஒன்றே ஒன்று தான். இறைவனுடைய கதி மற்றும் வழியை இறைவன் தான் அறிவார். பதீத பாவனர் அவரே ஆவார். நான் மனிதர்களை பாவனமாக ஆக்கி தூர்க்கதியிலிருந்து சத்கதியில் எப்படி அழைத்துச் செல்வேன் என்பதை அவர் அறிவார். பக்தி மார்க்கத்தில் எவ்வளவு உழைப்பு செய்கிறார்கள். ஆனால் சத்கதி ஆவது இல்லை. பலன் எதுவும் கிடைப்பதில்லை. சத்கதி அளிப்பவரோ ஒரே ஒரு தந்தை ஆவார். பக்தியில் யார் எந்த பாவனையுடன் பூஜை செய்கிறார் களோ அவர்களுக்கு அந்த பலனை அளிப்பவன் நானே ஆவேன். அதுவும் நாடகத்தில் பொருந்தி உள்ளது. அவர்களுக்கு தங்களது புருஷார்த்தத்தினால் தானாகவே கிடைத்துவிடுகிறது. இப்பொழுது தூய்மையாக கூட குழந்தைகள் தங்களது முயற்சியினால் ஆக வேண்டும். இனிமையிலும் இனிமையான தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். அவரே சர்வசக்திவான் ஆல்மைட்டி அத்தாரிட்டி எவ்வளவு நல்லவர்களாக ஆக்குகிறார். நீங்கள் எல்லாமே அறிந்து கொண்டு விட்டுள்ளீர்கள். பின் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். படைப்பவர் மற்றும் படைப்பின் ஞானம் உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. இந்த ஞானம் நம்மிடம் முதலில் இருக்கவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். யக்ஞம், தவம் ஆகியவை செய்வது, சாஸ்திரங்கள் ஆகியவை கேட்பது - இது சாஸ்திரங்களின் ஞானம் ஆகும். அது பக்தி என்று கூறப்படுகிறது. அதில் எந்த லட்சியமும் இல்லை. படிப்பில் லட்சியம் இருக்கிறது. ஏதாவதொருவிதமான ஞானம் இருக்கும். நமக்கு பதீத நிலையிலிருந்து பாவனம் ஆவதற்கான ஞானம் பதீத பாவன தந்தை அளித்துள்ளார். படைப்பினுடைய முதல் இடை கடை பற்றிய ஞானத்தை தந்தை அளித்துள்ளார். இந்த சிருஷ்டி சக்கரம் எப்படிச் சுற்றுகிறது? இதில் எல்லா நடிகர்களும் பார்ட்டாரி ஆவார்கள். இது அனாதி நாடகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த எல்லையில்லாத ஞானமோ அவசியம் இருக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது நாம் கோரமான இருளிலிருந்து வெளியேறி மிகுந்த பிரகாசத்தில் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது தேவதை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆதி சனாதனம் என்பதோ தேவி தேவதா தர்மம் ஆகும் என்பதையும் புரிய வைக்க வேண்டும். அதை இந்து தர்மம் என்று கூறி விட்டுள்ளார்கள். மெள்ள மெள்ள இந்த விஷயங்களையும் புரிந்து கொண்டுவிடுவார்கள். குழந்தைகள் தயாராக வேண்டும். இதிலோ ஏராளமான குழந்தைகள் தேவை. டில்லியில் மாநாடு நடத்த வேண்டி வரும். டில்லிக்குத் தான் ஃபரிஸ்தான் என்றும் கூறப்படுகிறது. இதே யமுனையின் கரை இருந்தது. டில்லி தலை நகரம் ஆகும். நிறைய

பேருடைய கையில் வந்துள்ளது. தேவதைகளின் தலை நகரமாகவும் இது இருந்தது. டில்லியில் மிக பெரிய மாநாடு நடக்க வேண்டும். ஆனால் மாயை எப்போதப்பட்டது என்றால் செய்யவே விடுவதில்லை. நிறைய தடைகளை ஏற்படுத்துகின்றது. தற்சமயத்தில் பாவ-சபாவம் கூட நிறைய ஆகி விட்டுள்ளது அல்லவா? குழந்தைகள் தங்களுக்குள் ஒன்று சேர்ந்து சேவையில் ஈடுபட வேண்டும். அவர்கள் கூட தங்களுக்குள் ஒன்றுபடுவதில்லை என்றால் ராஜ்யமே இல்லாமல் ஆகி விடுகிறது. இரண்டு பிரிவினர் ஆகி விட்டார்கள் என்றால் ஜனாதிபதியைக் கூட இல்லாமல் செய்து விடுகிறார்கள். கருத்து வேற்றுமை மிகுந்த தீமை விளைவிக்கிறது. பின் பகவானைக் கூட எதிர்ப்பதில் தாமதம் செய்வதில்லை. நஷ்டமும் நிறைய அடைகிறார்கள். கோபத்தின் பூதம் வந்து விட்ட தென்றால் பின் கேட்கவே வேண்டாம். எனவே தான் வெல்லத்துக்கு தெரியும், வெல்லமிருக்கும் பைக்குத் தெரியும் என்று பாபா கூறுகிறார். தந்தை குழந்தைகளுக்கு படைப்பினுடைய முதல், இடை, கடை பற்றிய ஞானத்தைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்பொழுது ஒருவர் தாரணை செய்வதும் அல்லது செய்யாமலிருப்பதும் புருஷார்த்தத்தை பொருத்தது. அப்படி இன்றி ஒருவர் மீது பாபா ஆசீர்வாதம் செய்வார் அல்லது கிருபை செய்வார் என்பதல்ல. இதில் கிருபை ஆகியவை வேண்டும் விஷயம் இல்லை. பிரேரணை (உந்துதல்) மூலமாக ஒரு வேளை யோகம் மற்றும் ஞானம் கற்பிப்பதாக இருந்திருந்தால் பின் நான் இந்த அசத்தமான உலகத்தில் ஏன் வருகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். பிரேரணை (உந்துதல்) ஆசீர்வாதம் இவை எல்லாமே பக்தி மார்க்கத்தின் வார்த்தைகள் ஆகும். இதில் புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டி உள்ளது. பிரேரணையின் விஷயம் அல்ல. எங்களுக்கு ஒட்டு மொத்தமாக 3 என்ஜின் கிடைத்துள்ளது. அங்கோ தந்தை தனி ஆசிரியர் தனியாக கிடைக்கிறார். குரு கடைசியில் கிடைக்கிறார். இங்கோ இந்த மூவருமே ஒன்றாக உள்ளார்கள். நான் உங்களை பூஜிக்கத்தக்கவர் ஆக்குகிறேன். நீங்கள் பின் பூசாரி ஆகி விடுவீர்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். மிகவும் யுக்தியுடன் புரிய வைக்க வேண்டும். அப்படி இன்றி மூர்ச்சை அடைந்து விடும் வகையில் கூறுவது அல்ல. முதன் முதலில் முக்கியமானது இரண்டு தந்தையின் விஷயங்கள். பகவான் தந்தை ஆவார். அவரது ஜன்மம் சிவஜெயந்தி கூட இங்கு கொண்டாடுகிறார்கள். அவசியம் சொர்க்கத்தில் எஜமானராக ஆக்கியிருக்க கூடும். பாரதத்தில் தான் சொர்க்கம் இருந்தது. இப்பொழுது நரகத்தின் விநாசத்திற்காக மகா பாரத போர் நின்றதுள்ளது. அவசியம் தந்தை புது உலகின் ஸ்தாபனை செய்விப்பவரும் ஆவார். பாரதத்தை நாங்கள் பாவனமாக ஆக்கியே தீருவோம் என்று நாங்கள் தந்தையின் ஸ்ரீமத்படி தான் கூறுகிறோம். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம். தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. எப்படி தந்தை துக்கத்தை நீக்கி சுகம் அளிப்பவரோ அதே போல தந்தைக்குச் சமானமாக ஆக வேண்டும். மிகவும் இனிமையானவர் ஆக வேண்டும். சதா சபமாக காரியம் செய்து வலது கை ஆகி விட வேண்டும்.
2. ஒரு பொழுதும் வேற்றுமையான கருத்துக்களை உருவாக்கக் கூடாது. பாவ, சபாவத்தில் வந்து ஒருவரையொருவர் எதிர்க்கக் கூடாது. கோபத்தின் பூதத்தை நீக்கி விட வேண்டும்.

வரதானம்: உண்மையான ஈடுபாட்டின் ஆதாரத்தால் மற்ற தொடர்புகளை விடுத்து ஒருவரிடம் மட்டுமே தொடர்பை இணைக்கும் சம்பூர்ண விசுவாசமுடையவர் ஆகுக!

யாருடைய எண்ணம் அல்லது கனவிலும் கூட தந்தையினுடைய மற்றும் தந்தையினுடைய காரியம் அல்லது தந்தையினுடைய மகிமை, தந்தையினுடைய ஞானத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் தென்படுவதில்லையோ அவரே சம்பூர்ண விசுவாசமுடையவர் என்று கூறப்படுவார். ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாருமில்லை.. .. புத்தியின் ஈடுபாடு சதா ஒருவரின் தொடர்பில் இருந்தது என்றால் அநேக தொடர்புகளின் சாயம் பட முடியாது. எனவே மற்ற எல்லா தொடர்புகளையும் விடுத்து ஒருவரிடம் தொடர்பை இணைப்போம் என்ற முதல் வாக்குறுதியைக் கடைப்பிடிப்பது என்றால் சம்பூர்ண விசுவாசமுடையவர் ஆவது ஆகும்.

சுலோகன்: சத்தியத்தின் சுய ஸ்திதி நிலைமைகளிலும் (பரிஸ்திதி) கூட சம்பூர்ணமாக ஆக்கிவிடும்.

மன சேவைக்காக: வெளியிலிருக்கக் கூடிய நிலைமைகள் எவ்வளவு தான் குழப்பத்தினுடையதாக இருந்தாலும் சரி ஆனால் மனம் புத்தியை எந்த நேரத்தில் எங்கு வேண்டுமோ ஒரு நொடியில் ஒருமுகப்படுத்தி கொள்ளுங்கள் அதாவது ஒருவரின் ஆழத்தில் (ஏகாந்தம்) சென்று விடுங்கள்.